

Řím ustavuje vidění – číslo sedm

Závěrečný spor: Symbolika Říma v adventistickém proroctví a uzavření doby milosti

Jeff Pippenger

2024-08-17

Uvažujeme o šesti historických liniích v rámci dějin adventismu, v nichž byla spornou otázkou symbolika Říma. Uplatňujeme metodologii pozdního deště, která je „řádek za řádkem“, z „tu trochu“ a „tam trochu“. Začali jsme tím, že jsme určili, že první spor o symbol Říma znázorňuje současný spor, a proto zdůrazňuje, že se nyní nacházíme v posledním sporu před uzavřením doby milosti.

Závažnost tohoto závěrečného sporu o symbol Říma je rovněž znázorněna verši deset až šestnáct v Danielovi 11, které předobrazují skryté dějiny verše čtyřicátého v Danielovi 11. Dějiny verše čtyřicátého přivádějí studenta proroctví k roku 1989 a ke zhroucení Sovětského svazu, jak je znázorněno ve verši desátém. Následující verš, verš čtyřicátý první, který označuje brzy přicházející nedělní zákon ve Spojených státech, je předobrazem veršem šestnáctým. Inspirace určila, že zapečetěna byla „ta část knihy Daniel, která se vztahovala k posledním dnům“.

Období od roku 1989 až po nedělní zákon je zapečetěnou částí posledních dnů a je předobrazeno ve verších deset až šestnáct. Je tedy nárůstem poznání, který vede k uzavření doby milosti pro adventisty sedmého dne, neboť doba milosti adventismu ve Spojených státech končí při nedělním zákonu. Ve verších deset až šestnáct nacházíme verš čtrnáct, který ukazuje, že to jsou „lupiči“ z Božího lidu, kdo naplňují vidění.

Proto spor, který je na průkopnické tabuli z roku 1843 znázorněn jako Milleritský spor, je prvním sporem Říma v dějinách adventismu. Skutečnost, že se tentýž spor znovu objevil, ukazuje každému, kdo chce vidět, že Ježíš jako Alfa i Omega vždy znázorňuje konec počátkem. Současný spor je závěrečným sporem, který prosívá moudré a poštilé panny.

Posvěcená prorocká logika učí, že sto čtyřicet čtyři tisíc dospěje k dokonalé jednotě před skončením své doby milosti při brzy přicházejícím nedělním zákonu. Očišťující oheň Malachiášova Posla smlouvy nyní přečišťuje Lévijské jako zlato a stříbro. Muž s kartáčem na nečistotu nyní čistí své humno slovy pravdy.

„Jeho věječka je v jeho ruce, a dokonale vyčistí svůj mlat a shromáždí svou pšenici do sýpky.“ Matouš 3,12. To bylo jedno z období tříbení. Slovy pravdy se plevy oddělovaly od pšenice. Protože byli příliš marniví a samospravedliví, než aby přijali napomenutí, příliš milující svět, než aby přijali život pokory, mnozí se od Ježíše odvrátili. Mnozí stále činí totéž. Duše jsou dnes zkoušeny stejně, jako byli zkoušeni oni učedníci v synagoze v Kafarnau. Když je pravda přivedena k srdci, vidí, že jejich životy nejsou v souladu s Boží vůlí. Vidí potřebu úplné proměny v sobě; nejsou však ochotni ujmout se díla sebezapření. Proto se hněvají, když jsou odhaleny jejich hříchy. Odcházejí pohoršeni, právě tak jako učedníci opustili Ježíše a reptali:

„To je tvrdá řeč; kdo to může poslouchat?““ Touha věků, 392.

Skutečnost, že prvních šestnáct veršů tvoří začátek Danielova posledního proroctví a že tyto verše odpovídají posledním šesti veršům kapitoly, ukazuje, že Alfa i Omega používá verše na počátku k uskutečnění konečného oddělení moudrých a bezbožných, jak je v dvanácté kapitole představuje Daniel, které se nyní děje.

Třetím svědkem závažné povahy tohoto sporu je skutečnost, že inspirace prostřednictvím spisů sestry Whiteové jasně potvrzuje průkopnickou tabuli z roku 1843, která ve čtrnáctém verši znázorňuje spor Říma. Počáteční spor představuje závěrečný spor a inspirované potvrzení milleritského chápání „loupežníků tvého lidu“ ve čtrnáctém verši znamená, že je-li tato základní pravda odmítnuta, je to současně odmítnutí autority Ducha proroctví. V souladu s předchozími dvěma svědky, kteří zdůrazňují, že tento spor nastává těsně před uzavřením doby milosti, je jistotou, že posledním neboli závěrečným klamem pro ty, kdo vyznávají, že zastávají Ducha proroctví, je odmítnutí Ducha proroctví.

„Satan se... neustále snaží prosadit padělek — aby odvedl od pravdy. Úplně posledním satanovým klamem bude zmařit svědectví Ducha Božího. „Kde není vidění, lid se kazí“ (Příslaví 29,18). Satan bude důmyslně působit různými způsoby a prostřednictvím různých nástrojů, aby otřásl důvěrou ostatku Božího lidu v pravé svědectví.

„Proti Svědectvím bude roznícena nenávist, která je satanská. Satanovo působení bude směřovat k tomu, aby podkopalo víru církví v ně, a to z tohoto důvodu: Satan nemůže mít tak volnou cestu k tomu, aby vnášel své klamy a poutal duše ve svých bludech, jsou-li dbáno varování, napomenutí a rad Ducha Božího.“ Vybraná poselství, kniha 1, 48.

Zneplatnění či odmítnutí autority „svědectví Ducha Božího“ prostřednictvím spisů Ellen Whiteové je „zcela posledním satanovým klamem“. Sestra Whiteová napsala, že jí bylo „ukázáno“, že „tabule z roku 1843 byla vedena rukou Páně a nemá být měněna“. Předchozí oddíl přímo spojuje odmítnutí autority Ducha proroctví s viděním posledních dnů, neboť všichni proroci hovoří nejprůmočařeji o posledních dnech. Proto když Daniel ve čtrnáctém verši říká, že „lupiči“ upevňují vidění, jde o Šalomounovo vidění z Příslaví 29,18, které říká, že ti, kdo nemají vidění, „zahynou“, a slovo „zahynou“ znamená „být obnažen“.

„Zahynout“ tedy označuje, že ti, kdo v posledních dnech vyznávají, že zastávají Ducha proroctví, avšak odmítají autoritu v něm zastoupenou, se stávají nahými a hynou, což je popis Laodicejských, kteří jsou „bídni, ubozí, chudí, slepí a nazí“. Je jim raděno, aby si koupili „bílé roucho, abys byl oděn a aby se neukázala hanba tvé nahoty“. Jestliže tuto radu odmítnou, jsou vyvrženi z úst Páně.

Tak tedy nacházíme další svědectví o tom, že tato nahota se zjevuje těsně před uzavřením doby milosti. Při brzy přicházejícím nedělním zákonu přijmou tyto nahé duše znamení šelmy, když budou svrženy, jak je znázorněno ve verši čtyřicet jedna jedenácté kapitoly Daniela. Důvodem, proč budou svrženy, je to, že zavrhnou autoritu Ducha proroctví, který podpírá průkopnickou tabuli z roku 1843, jež představuje základy adventismu a zahrnuje „klíč“, který potvrzuje vidění určením, že Řím je mocností představenou jako „lupiči z tvého lidu“ ve verši čtrnáct.

„Jedno je jisté: ti adventisté sedmého dne, kteří zaujmou své místo pod satanovým praporem, se nejprve vzdají své víry ve výstrahy a napomenutí obsažené ve Svědectvích Ducha Božího.

„Volání k většímu posvěcení a svatější službě zaznívá a bude znít i nadále. Někteří z těch, kdo nyní opakují satanovy našeptávače, přijdou k rozumu. Jsou lidé v důležitých důvěryhodných postaveních, kteří nerozumějí pravdě pro tuto dobu. Jim musí být toto poselství předáno. Přijmou-li je, Kristus je přijme a učiní je svými spolupracovníky. Jestliže však odmítnou toto poselství slyšet, postaví se pod černý prapor Knížete temnoty.“

„Jsem poučena, abych řekla, že drahocenná pravda pro tento čas se lidským myslím otevírá stále jasněji a jasněji. Ve zvláštním smyslu mají muži i ženy jíst Kristovo tělo a pít jeho krev. Porozumění se bude rozvíjet, neboť pravda je schopna neustálého rozšíření. Božský původce pravdy vstoupí do těsnějšího a stále těsnějšího společenství s těmi, kdo pokračují v tom, aby ho poznali. Jak Boží lid přijímá jeho slovo jako chléb nebeský, pozná, že jeho vycházení jsou připravena jako jítro. Přijme duchovní sílu, tak jako tělo přijímá fyzickou sílu, když je přijímán pokrm.“ Spalding and Magan, 305, 306.

V našem posledním článku jsme určili, že Uriáš Smith byl hlavním zastáncem vzpoury roku 1863, neboť to byl on, kdo uvedl padělanou tabuli z roku 1863. Tabule, kterou vytvořil v roce 1863, odstranila sedm časů z Leviticu dvacet šest z prorockého poselství laodicejského adventismu, a tak označila počátek postupného strhávání základů a zároveň i počátek budování padělaného laodicejského adventistického základu, který je vystavěn na písku. Později v dějinách adventismu jeho soukromý výklad krále severu přinesl ovoce jeho prorockého modelu, když lidé prchali z církve.

Mějte se na pozoru před falešnými proroky, kteří k vám přicházejí v rouše ovčím, ale uvnitř jsou draví vlci. Po jejich ovoci je poznáte. Což se sbírají z trní hrozny anebo z bodláčích fíky? Tak každý dobrý strom nese dobré ovoce, ale špatný strom nese zlé ovoce. Dobrý strom nemůže nést zlé ovoce, ani špatný strom nést dobré ovoce. Každý strom, který nenese dobré ovoce, bývá vyťat a hozen do ohně. A tak je poznáte po jejich ovoci. Ne každý, kdo mi říká: Pane, Pane, vejde do království nebeského, nýbrž ten, kdo činí vůli mého Otce, který je v nebesích. Mnozí mi v onen den řeknou: Pane, Pane, což jsme ve tvém jménu neprorokovali? a ve tvém jménu nevymítali demony? a ve tvém jménu neučinili mnoho mocných činů? A tehdy jim prohlásím: Nikdy jsem vás neznal. Odejděte ode mne, vy, kdo činíte nepravost. Každého tedy, kdo slyší tato má slova a činí je, připodobním k moudrému muži, který postavil svůj dům na skále. I spadl déšť a přišly povodně a zaduly větry a obořily se na ten dům; ale nepadl, neboť byl založen na skále. A každý, kdo slyší tato má slova a nečiní je, bude připodobněn k pošetilému muži, který postavil svůj dům na písku. I spadl déšť a přišly povodně a zaduly větry a udeřily na ten dům; i padl, a jeho pád byl veliký. Matouš 7,15–27.

Vedení laodicejského adventismu sedmého dne bylo roku 1989 pominuto, právě tak jistě, jako bylo při narození Krista pominuto vedení židovské církve.

„Lidé o tom nevědí, avšak ta zpráva naplňuje nebesa jásotem. S hlubším a něžnějším zájmem jsou svaté bytosti ze světa světa přitahovány k zemi. Celý svět je jasnější pro Jeho přítomnost. Nad betlémskými pahorky je shromážděn nesčetný zástup andělů. Očekávají znamení, aby

zvěstovali světu radostnou novinu. Kdyby byli vůdcové v Izraeli věrni svému poslání, mohli se podílet na radosti ze zvěstování narození Ježíše. Nyní jsou však pominuti.

„Bůh prohlašuje: ‚Vylijí vody na žíznivého a proudy na vyschlou zemi.‘ ‚Upřímnému v temnostech vzejde světlo.‘ Izajáš 44,3; Žalm 112,4. Na ty, kdo hledají světlo a přijímají je s radostí, budou zářit jasné paprsky od Božího trůnu.“ Touha věků, 47.

Časem konce v linii Krista bylo Jeho narození, a tehdy bylo odpečetěno poselství, které mělo zkoušet ono pokolení. Rok 1989 byl časem konce pro kandidáty, kteří jsou povoláni být mezi stem čtyřiceti čtyřmi tisíci. Prorocký model Uriaha Smithe odmítl základní pravdy, jež jsou znázorněny na diagramu z roku 1843. Tyto pravdy byly „Skálou“.

„Zaznělo varování: Nesmí být dovoleno, aby se vkradlo cokoli, co by narušilo základ víry, na němž stavíme od té doby, co přišlo poselství v letech 1842, 1843 a 1844. Byla jsem v tomto poselství a od té doby stojím před světem, věrna světlu, které nám Bůh dal. Nemáme v úmyslu sejmut své nohy z plošiny, na niž byly postaveny, když jsme den za dnem hledali Pána v opravdové modlitbě a hledali světlo. Myslíte, že bych se mohla vzdát světla, které mi Bůh dal? Má být jako Skála věků. Vedlo mne od chvíle, kdy mi bylo dáno.“ Review and Herald, 14. dubna 1903.

Dne 11. září 2001 se pozdní déšť začal kropením snášet, když byly uvolněny větry představující islám třetího běda, a Patriot Act označil přechod od anglického práva k římskému právu, čímž prorocky oznámil, že se povodeň papežské moci již začala valit. Začal závěrečný proces zkoušky pro dům laodicejského adventismu a „spadl déšť, přišly povodně, zaduly větry a obořily se na ten dům; i padl, a pád jeho byl veliký“.

Poselství, které v oné době oznámil mocný anděl, vymezilo, že všechny národy pily víno Babylóna a že padělaná metodologie papežského Říma a odpadlého protestantismu, která byla postupně přijímána od vzpoury roku 1863, je představena vínem (učením) Babylóna.

Potom jsem viděl jiného anděla, sestupujícího z nebe, majícího velikou moc; a země byla ozářena jeho slávou. I zvolal mocně silným hlasem: Padl, padl Babylon veliký a stal se příbytkem démonů, skrýší každého nečistého ducha a klecí každého nečistého a ohavného ptáka. Neboť všechny národy pily z vína hněvu jejího smilstva a králové země s ní smilnili a kupci země zbohatli z hojnosti jejího přepychu. Zjevení 18,1–3.

Při zklamání z 18. července 2020 byl proces zkoušky pro laodicejskou církev adventistů sedmého dne ukončen a započal proces zkoušky těch, kteří byli kandidáty na to, aby byli mezi sto čtyřiceti čtyřmi tisíci. Když Michael začal v červenci 2023 probouzet tyto kandidáty, bylo poselství, v podobenství adventismu znázorněné jako olej, opět odpečetěno. Ať už po 11. září 2001, nebo po červenci 2023, došlo k vyelití oleje a poselství, které bylo v červenci 2023 odpečetěno, je po svém plném rozvinutí poselstvím Půlnočního volání v podobenství.

Začíná to v době zkoušky jako poselství pro moudré a pošetilé panny, avšak rozrůstá se to v poselství mocného volání. Toto poselství přichází při brzy nastávajícím nedělním zákoně, a když přichází, druhý hlas osmnácté kapitoly Zjevení volá jiné Boží stádo z Babylóna.

A uslyšel jsem jiný hlas z nebe, který pravil: Vyjděte z ní, lide můj, abyste neměli účast na jejích hříších a abyste nepřijali z jejích ran. Neboť její hříchy dosáhly až k nebi a Bůh rozpomenul se na její nepravosti. Zjevení 18,4.5.

První hlas ve verších jedna až tři oznámil příchod doby zkoušky a tehdy začalo kropení pozdním deštěm. Druhý hlas označuje konec této doby zkoušky a oznamuje dobu zkoušky pro jiné Boží stádo, které je dosud v Babylóně.

„Tak tedy v posledním díle určeném k varování světa jsou církvím adresována dvě odlišná volání. Poselství druhého anděla zní: ‚Padl, padl Babylon, to veliké město, protože napojil všechny národy vínem hněvu svého smilstva.‘ A v mocném volání poselství třetího anděla je slyšet hlas z nebe, který praví: ‚Vyjděte z něho, lide můj.‘“ Review and Herald, 6. prosince 1892.

Právě během vylití Ducha Svatého se naplňuje Pavlův mocný blud z 2. Tesalonickým. Ať již šlo o zkoušku laodicejské církve adventistů sedmého dne, která započala 11. září 2001, nebo o zkoušku panen, jež zakusily zklamání 18. července 2020, zkouška probíhá během vylití Ducha Svatého. Toto vylití představuje zkušební poselství.

„Pomazání, kteří stojí při Pánu celé země, zaujímají postavení, jež bylo kdysi dáno satanu jako ochraňujícímu cherubovi. Prostřednictvím svatých bytostí obklopujících jeho trůn udržuje Pán stále spojení s obyvateli země. Zlatý olej představuje milost, jíž Bůh stále zásobuje lampy věřících, aby neblikaly a nezhasly. Kdyby tento svatý olej nebyl z nebe vyléván v poselstvích Božího Ducha, zlé mocnosti by měly nad lidmi úplnou vládu.

„Bůh je zneuctíván, když nepřijímáme sdělení, která nám posílá. Tak odmítáme zlatý olej, který by vléval do našich duší, aby byl předáván těm, kteří jsou v temnotě. Když zazní volání: ‚Hle, ženich přichází; vyjděte mu vstříc,‘ ti, kdo nepřijali svatý olej, kdo ve svých srdcích nechovali Kristovu milost, zjistí, podobně jako pošetilé panny, že nejsou připraveni setkat se se svým Pánem. Nemají sami v sobě moc získat olej a jejich život je ztroskotán. Jestliže je však vyprošován Duch svatý Boží, jestliže prosíme, jako prosil Mojžíš: ‚Ukaž mi svou slávu,‘ Boží láska bude vylita v našich srdcích. Skrze zlaté trubice nám bude předáván zlatý olej. ‚Ne mocí ani silou, nýbrž mým Duchem, praví Hospodin zástupů.‘ Přijímáním jasných paprsků Slunce spravedlnosti září Boží děti jako světla ve světě.“ Review and Herald, 20. července 1897.

Doba zapečetování sto čtyřiceti čtyř tisíc začala 11. září 2001 a představuje dvě období zkoušky. Prvním je závěrečná zkouška laodicejské Církve adventistů sedmého dne a druhým je zkouška těch, kteří jsou předmětem podobenství o deseti pannách. K tomu, aby někdo byl buď moudrou, nebo pošetilou pannou, je nutné, aby všechny panny prošly dobou prodlení.

V milleritské historii začala prodleva s příchodem druhého anděla, k němuž došlo při prvním zklamání. V tom okamžiku byli protestanti, kteří byli Božím vyvoleným lidem bývalé smlouvy, pominuti. Dne 18. července 2020 byl pominut vyvolený lid bývalé smlouvy a zkušební proces, který probíhal během prodlevy v milleritské historii, se začal opakovat. Poselství Půlnočního volání bylo tehdy v milleritské historii rozvíjeno, stejně jako je rozvíjeno nyní. Když plně zaznělo na táborovém shromáždění v Exeteru, ukázalo se, kdo měl poselství (olej) a kdo jej neměl.

Vyvolený lid bývalé smlouvy v obou dějinách je prvním, kdo je zkoušen a pominut.

„Dám vám nové srdce a vložím do vás nového ducha.“ Celým svým srdcem věřím, že Duch Boží je ze světa odnímán a že ti, kdo měli veliké světlo a příležitosti a nevyužili jich, budou ponecháni jako první. Zarmoutili Ducha Božího, až odešel. Současná činnost satana, jenž působí na srdce i na církve a národy, by měla znepokojit každého studenta proroctví. Konec je blízko. Ať naše sbory povstanou. Ať je v srdci jednotlivých členů zakoušena obračející moc Boží, a potom uvidíme hluboké pohnutí Ducha Božího. Pouhé odpuštění hříchu není jediným výsledkem Ježíšovy smrti. Přinesl nekonečnou oběť nejen proto, aby byl hřích odstraněn, nýbrž i proto, aby byla lidská přirozenost obnovena, znovu zkrášlena, znovu vybudována ze svých trosek a učiněna způsobilou pro Boží přítomnost.“ Selected Messages, kniha 3, 154.

V kterémkoli z těchto období zkoušky obdrží ti, kteří odmítli poselství, jež bylo odpečetěno, Pavlův mocný blud.

„Je strašlivou věcí lehkomyšlně nakládat s pravdou, která přesvědčila náš rozum a dotkla se našich srdcí. Nemůžeme beztrestně odmítat varování, která nám Bůh ve svém milosrdenství posílá. Ve dnech Noemových bylo světu posláno poselství z nebe a na tom, jak lidé s tímto poselstvím naložili, závisela jejich spása. Protože varování odmítli, Duch Boží byl odňat hříšnému lidskému pokolení a zahynuli ve vodách potopy. V době Abrahamově přestalo milosrdenství naléhat na vinné obyvatele Sodomy a všichni kromě Lota, jeho ženy a dvou dcer byli stráveni ohněm seslaným z nebe. Tak tomu bylo i ve dnech Kristových. Syn Boží prohlásil nevěřícím Židům onoho pokolení: ‚Váš dům se vám zanechává pustý.‘ Když pohlíží do posledních dnů, táž nekonečná moc prohlašuje o těch, kdo ‚nepřijali lásku k pravdě, aby mohli být spaseni‘: ‚Proto na ně Bůh pošle mocné oblouzení, aby uvěřili lži, aby byli odsouzeni všichni, kdo neuvěřili pravdě, nýbrž našli zalíbení v nepravosti.‘ Jak odmítají učení Jeho slova, Bůh odnímá svého Ducha a ponechává je klamům, které milují.“ Early Writings, 46.

V této studii budeme pokračovat v příštím článku.